

Splints og Co. nr. 22 / 2010

Journal of Scandinavian Poetry on the Web/Tidsskrift med nordisk poesi på Nettet
Per-Olof Johansson and others/..og andre

Medlem af

[Foreningen af Danske Kulturtidsskrifter](#)

Splints & Co ISSN 1396-867X

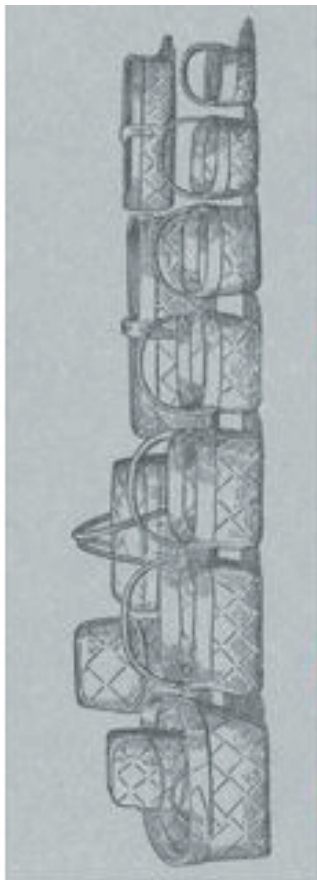
BogForum 2010

INDHOLD

[Forside på nettet](#): Videoklip + dias-show

Forord: [Dette er ikke HOLBERG!](#)

Digte af

Splints & Co.

[Bjarne Gårdsvoll](#)

[Ole Bundgaard](#)

[Viggo Madsen](#)

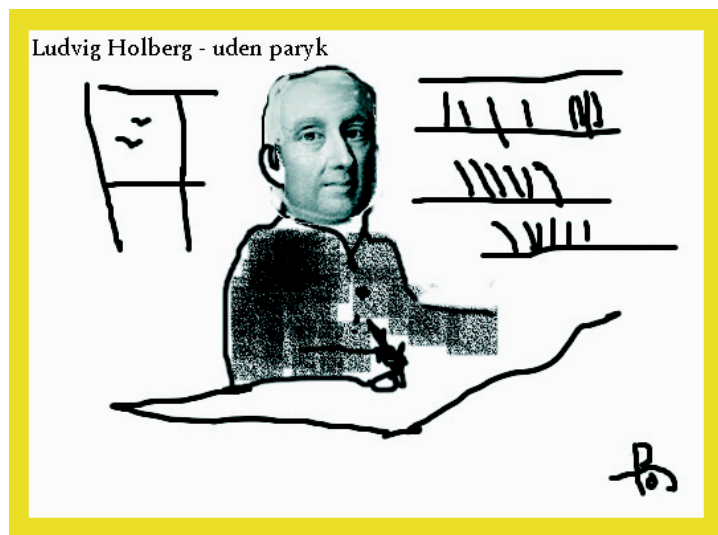

[Benny Pedersen](#)

[Per-Olof Johansson](#)

Fotos og tegninger af Per-Olof Johansson

Dette er ikke HOLBERG!

Hvad er vigtigt?

På Maldiverne frygter de den stigende vandstand.

Alle der bor nær en ulmende vulkan frygter et udbrud.

Hele Europa frygter meningsløse islamistiske terrorangreb.

Overbefolkning, sultkatastrofer, Haitis elendighed: jordskælv, orkaner, kolera: Alle overskrifterne indgyder frygt! Danmark er i krig!

Men så er det jul og Ludvig Holbergs fødselsdag! Hurra!

Selvom marken er dækket med sne og himlen snetung til morgen er jeg dog helt fremmed for avisens mastodontjuletillæg – det repræsenterer ikke mit billede af verden.

Ifølge dagens filmomtale af filmen om den amerikanske digter Allen Ginsberg 'Howl', virker det, som om digtningen har en overordentlig stor 'betydning'. Selvfølgelig har den det, selvom 'tiden' gør hvad den kan for at usynliggøre den!

Boghandlerkæden 'Bog og Ide' når lige at få nogle digte med i deres katalog, fordi der indgår digte i en samleudgivelse fra Søren Ulrik Thomsen – Netboghandlen Saxo har også et trykt katalog – ikke en eneste digtsamling kommer her til syne!

Sandheden er jo, at mediemogulerne, journalisterne og reklamefolkene er helt fremmede overfor aktuel digtning. Når digterne fremstilles i en film – halleluja! Men digterne er overladte til sig selv – der er ingen penge i dem. Sandheden – er jo, at der ikke er penge i noget som helst, hvis der ikke gøres et arbejde for at sælge det.

For tiende gang havde Splints & Co i kraft af sit medlemskab af Foreningen for Danske Kulturtidsskrifter inviteret digtere uden førertrøje til at læse op på BogForum. Det får de ingen penge for, men det har været interessant alligevel midt i det store HYL om megalalg at give ordet til en helt anden ubetalig verden!

Tak til jer, der var med i år – tak til jer der gennem årene har været med til at ånde på den frosne rude og give hin enkelt tilhører mulighed for at andet blik på omverdenen!

Bjarne Gårdsvoll

Intelligensen

Når det sidste menneske på jorden
står ensom og skuer tilbage
over uddøde landskaber
kan det fryde sig over
den umådelige intelligens
som udryddede
indianernes primitive kultur
indførte slaveriet
og har ansvaret
for holocaust
og Hiroshima
som besejrede og vandt
over dyrene
over fuglene
over fiskene
til sidst også sig selv
og den sidste overlevende
kan skåle med sig selv
i forurennet vand
fra Rhinen, Ganges og Mississippi
og lægge sig til hvile
i månelandskabet
der er ikke flere at udrydde

Albatrossen
Spurvene
Brevduen
Mågerne

Hvalen
Springerne
Hajen
Søslangen
Torsk
Flyvefisk

Manden uden hænder

Vi mangler hænder, sagde politikeren
Flere hænder! Råbte arbejdsgiveren
Ingen hænder, ingen penge
Jeg troede du var yngre, sagde han

Folk går hjemme og dovner sig
Væk med efterlønnen
Skær ned på dagpengene
Hænderne ud på arbejdsmarkedet
Han satte en annonce i avisen
Niels var 58 år, men ringede,
Og manden i telefonen sagde:
Bare kom, sagde han
Vi mangler hænder, mange hænder
Niels løb ned til fabrikken
Med ny optimisme
Og manden sad i sin drejestol
Med hænderne på bordet
Kikkede skråt op på Niels
Gør det noget? Sagde Niels
Jeg har erfaringer, jeg er rask
Og I mangler jo hænder
Nå ja, ja... sagde manden,
Men jeg har de hænder
Jeg skal bruge, sagde manden
Uden hænder
Og lagde hænderne på bordet

Ole Bundgaard

Sprød

Han var så fin og sprød
knasede mellem tænderne
én flygtig mundfuld
tørkagelet , sød og luftig.

Et øjeblik
et kort øjeblik
var han der
så var han væk

Sprød (duetudgave)

Han var så fin og
sprød
knasede mellem
tænderne

én flygtig mundfuld
tørkagelet , sød og
luftig.

Et øjeblik

et kort øjeblik

var han der

så var han væk

Lige der ser pigen med fletningerne dig

Lige der ser pigen med fletningerne dig
og lige der har du dine 15 sekunder.
Dagen efter ligner du en anden,
men du husker alligevel
at købe vaskepulver og toiletpapir.
Der er ingen retfærdighed til den dag.
Ugen efter længes du igen
efter kiksekage
som du tror du husker den,
indtil sandheden går op for dig
kiksekage har aldrig eksisteret
det er bare noget de sir.
Det må du så leve med
resten af livet,
hvis du da er i live
ellers kan det (også) være lige meget.
Og måske står solen ikke op igen,
Man kan jo aldrig vide.
Sandsynligheden for et skibsbrud
er jo også tilstede,
længselen ligeså.
Du kan godt begynde
at hoppe på et ben, inden det er for sent.
Og husk lige at hænge vasketøjet ud.

Lige nu

Min mund rørte dine læber
i det øjeblik
du gik forbi mig
i døråbningen.
Jeg ville ønske jeg kendte dit navn.

Du tabte dit hvide lommelørklæde
men der var ingen til at samle det op.
Da jeg fandt det
var du for længst gået.

Fuglene er tavse
ikke en vind rør sig
æblerne slipper grenene.

Den blygrå himmel
bilernes mumlen i det fjerne

En kat henover græsset
En flues summen

Lige nu flyver svalerne lavt
lige nu falder den første regn
lige nu er jeg levende

Nattens stjerner
hvide i stilheden
lige nu er jeg levende.

Ordet

Her står ordet ordet
men er ordet ordet
eller er det ikke ordet
Jeg er i tvivl
der er så mange ord
der ikke er ordet
er det en af dem der
er ordet
så er ordet ikke ordet

Viggo Madsen

3 digte fra jegløse digte

oplæst på Bogforum 12 nov 2010

*øjet skal genkende det søgte,
ellers findes det ikke*

den blinde tigger shanghaier mig foran biografen:

hvis jeg trykker på mine øjenæbler sådan her
opstår der billeder, fortæller han mig, portrætter
landskaber, visioner!

dine øjne er et stort fotoalbum, mand!

alt, hvad du har set i livet er indeholdt i dem

og kan aktiveres på forlangende!

men du har jo været blind fra fødslen, siger jeg -

hvor kommer *dine* syner så fra?

med mig er det anderledes, medgiver han

jeg ser kun ting, som ikke er sket,

begivenheder som aldrig burde have fundet sted

dem er der mange af, rundt omkring

sultens slavehær

da jeg opdagede, at de som skulle befri mig
holdt frokostpause, blev jeg sulten
og gik hen for at slutte mig til dem -
deres måltid, som ikke overraskende bestod
af medbragte klemmer,
var i den grad 'flad madpakke' -
fimset leverpostej, fløv skoleost -
alligevel tog jeg mod den rundtenom
de tilbød mig, og sagde tak til -
det drejer sig om nødvendigheden af at gøre -
gøre *hvad?* - hvad nødvendigheden tilsiger,
selvfølgelig! kroppen er en gummicelle,
i den kan man rase ud

og jeg, forvirkeliggjort

der er ingen der er ligesom dig
og du vil have erstatning
du står på gaden forfalden *som en humanholiker*
fremtiden falder af dig som en badekåbe
så melder tanken sig: hvad skulle det til for?
i livet var du jo bare en indskiftningsspiller,
en vilkårlig erstatning for andre *jeg havde nær sagt: enhver*
anden, som havde fået forfald
nogen skulle jo gøre det, trods alt

den nat drømte jeg
at jeg skyllede alle skakbrikkerne
ud i toilettet, en håndfuld af gangen
mærkværdigvis gav de ingen forstoppelse
men den sorte konge nægtede at glide ned
bloppede op gang på gang
trodsigt stående i brændingen

ærlig talt rærligt

som at se en hest spille på hundevæddeløb
eller en brevdue overvære en hanekamp:
den grædende lejemorder i biografen

hver gang man pisser
forsøger man at spule lorten på kummen væk
det er ikke lykkedes nogen endnu

Benny Pedersen

GIRO 413

Står ved søndagsopvasken
med Giro 413 som baggrund.
Er pludselig
i min barndoms køkken.
Snakker med mor
en af disse endeløse søndage.
Spærret inde af regn og rusk.
Udelukket fra søskendes leg.
Uvidende om
det forjættede voksenlands
skiften mellem håb og afmagt,
mellem fællesskab
og så stærk en
ensomhedsfølelse,
at man drives ud
i poesien.
En cykeltur,
besøg hos en ven
er andre flugtmuligheder.

HITPARADE

Stehe beim Sonntagsspülen,
"Hitparade" im Hintergrund.
Bin mit einem Mal
in der Küche meiner Kindheit.
Rede mit Mutti
einer von diesen endlosen Sonntagen.
Vom Sturm und Regen eingesperrt.
Vom Spielen der Geschwister ausgeschlossen.
Keine Ahnung von dem Wechsel
im Gelobten Land der Erwachsenen
zwischen Hoffnung und Ohnmacht,
zwischen Gemeinschaft
und einem Gefühl der Einsamkeit
so tief,
dass man in die Poesie
getrieben wird.
Eine Radfahrt,
einen Freund besuchen
sind andere Möglichkeiten der Flucht.

HÆRVÆRKSMÆND

Hver morgen
slynger vi ornamenter
på alle indfaldsveje.
Som tætskrevne runer
i en langsomt flydende skrift
rister vi vores
egen vigtighed ind i
det ituslåede landskab.
Kofanger ved kofanger
udsender vi
et monotont krav:
"Flere veje! Flere veje!
Flere veje! Flere veje!
Flere veje!"

WANDALEN

Jeden Morgen
ornamentieren wir
alle Einfallsstraßen.
Wie dichtbeschriebene Runen
in einer langsam fließenden Schrift
ritzen wir unsere
eigene Wichtigkeit ein
in die zerstörte Landschaft.
Stossstange an Stossstange
senden wir
eine monotone Forderung aus:
" Mehr Strassen! Mehr Strassen!
Mehr Strassen! Mehr Strassen!
Mehr Strassen!..... "

Mellem lande

Landet ligger
Dit land
Mit land
Ligger

Havet rækker
fra kyst til kyst
Binder sammen og adskiller
Havet

Luften omslutter
dit land og mit land
og havet
En boble
vi alle lever under
Luften

Så enkelt skal det være :
Gå over sø og land
Mødes og lære
om dit liv og mit liv
Fylde lungerne
med samme luft
Drikke vand fra
samme kilde
Samvær

Zwischen Ländern

Das Land liegt
Dein Land
Mein Land
Liegt

Das Meer reicht
von Küste zu Küste
Bindet zusammen und trennt
Das Meer

Die Luft umschliesst
dein Land und mein Land
und das Meer
Eine Blase
worunter wir alle leben
Die Luft

So einfach soll es sein:
Übers Land und Meer gehen
Sich treffen und lernen
von deinem Leben und meinem Leben
Die Lungen füllen
mit der gleichen Luft
Wasser trinken
aus der gleichen Quelle
Beisammensein

Tyske versioner: Esther Gamborg

Per-Olof Johansson

Pæredansk 2.g indvandrer

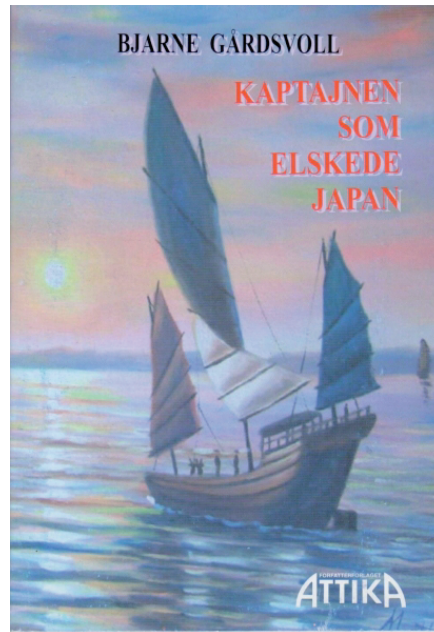
Skrevet til oplæsning på BogForum 14.11.2010

Vi kom til Danmark
For at overleve
Der var intet at leve af hjemme
Først rejste vi til Tyskland
Hvor vi levede i 11 år
Så kom vi til Danmark
Fordi farfars bror
Havde fået gang i forretningen
Og manglede en medarbejder
Og det viste sig at gå rigtig godt
Især da "farbror" skiftede navn
Så det lød mere dansk
Man kunne godt sige
At vi kom til landet
For at tjene penge
Det var startet med at "farbror"
Rejste rundt med varerne
Der var lavet derhjemme
Men det blev forbudt
Og hvis vi gjorde det alligevel
Så skulle vi udvises af riget
Men dengang var det ikke forbudt
At bosætte sig, så derfor kun derfor
Er det jeg kan stå her
Og være pæredansk
Af første generation
Selvom jeg er anden generation
Af en indvandrer
Min mor rejste hertil på trods
Af sin fars advarsel om
Aldrig at sætte penge i en dansk bank
Han vidste godt at Danmark
En gang var gået bankerot
Og det sagtens kunne gentage sig
Og måske kan man tage det
Som en metafor, for det som sker
Og derfor det vers, som kommer her:

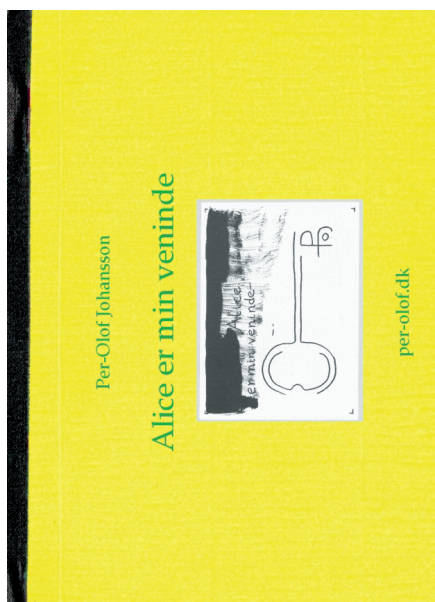
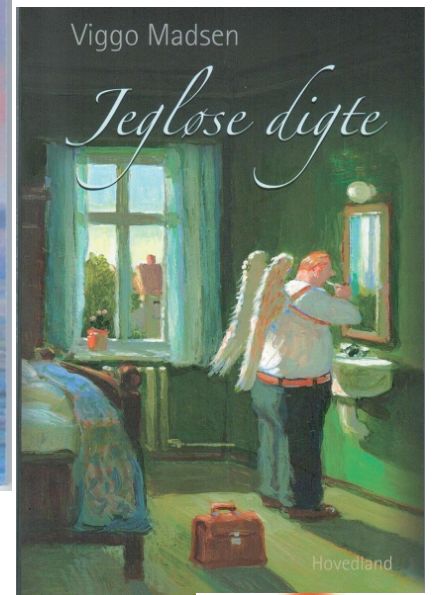
"De sagde Danmark med munden hver eneste dag
og de stod og viftede med det danske flag
Men de talte dansk med en falsk melodi
Derfor ber jeg jer kalde dem Falsk Folkeparti."

Bjarne Gårdsvoll:
Kaptajnen som elskede Japan
Attika 2004

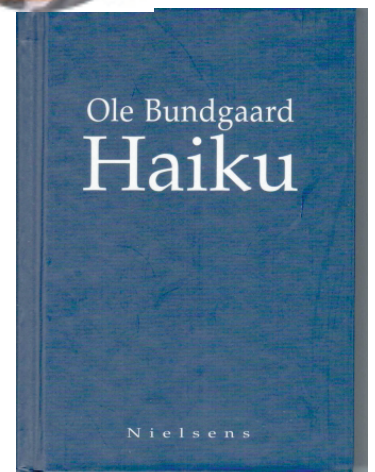
Viggo Madsen:
Jegløse digte
Hovedland 2010

Per-Olof Johansson:
Alice er min veninde.
per-olof.dk 2010

Benny Pedersen:
Genskabte minder -
Udvalgte digte
Duplikatorordrømme 2004

Ole Bundgaard:
Haiku
Nielsens 2006

BAGSIDEN

